

výtěžku tak, aby uložená pokuta nepřevýšila dvacet tisíc korun. Bylo-li již uznáno na propadnutí a nelze-li je provést, vyřkne úřad toto zvýšení pokuty ve zvláštním výměru, proti němuž lze podati stížnost do osmi dnů.

(⁵) Trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu nesmí činiti více než rok.

(⁶) Propadlých předmětů potřeby užije stát k zásobení obyvatelstva. Týká-li se trestný čin oděvních předmětů, buďtež pokuty i výtěžky zaslány fondu pro zlevnění oděvních potřeb ve prospěch nejméně majetných obyvatel, zřízenému nařízením vlády ze dne 22. července 1919, č. 413 Sb. z. a n. Jinak připadají pokuty a výtěžky státu.

§ 20.

(¹) Vedle trestu, uloženého pro překročení jiného předpisu tohoto nařízení než § 17, lze uznati také na ztrátu živnostenského oprávnění na vždy nebo na určitý čas, u živnosti reální na zákaz provozovati ji po určitou dobu.

(²) Jde-li o zemědělce, může úřad politický naříditi dozor nad jeho hospodařením nejdéle na tři léta.

(³) Náklady spojené s dozorem hradí se z podniku, daného pod dozor.

§ 21.

Politické úřady jsou oprávněny naříditi, aby odsouzení pro překročení nejvyšších cen (§ 6 zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n.) bylo uveřejněno na náklad odsouzeného v denních a jiných časopisech a veřejně vyhlášeno v bydlísti odsouzeného a místech, kde činu se dopustil.

Předpisy o řízení.

§ 22.

Pokud není v tomto nařízení jinak ustanoveno, jest vyloučen opravný prostředek proti konkrétním opatřením, učiněným podle §§ 1, 2, 4, 9, 12, odst. 2. až 4., § 13, odst. 1., a § 16 politickými úřady a podle § 13, odst. 2., obcí tržního místa. Nadřízenému politickému úřadu však zůstává vyhrazeno, aby z moci úřední přezkoumal všechna opatření a vydal potřebné pokyny.

Promlčení.

§ 23.

Činy, trestné podle tohoto nařízení, promlčují se do roka. Promlčení počíná se okamžikem spáchaného činu.

Součinnost obcí.

§ 24.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

Zvláštní ustanovení pro Slovensko a Podkarpatskou Rus.

§ 25.

(¹) Pokud se v nařízení tomto mluví o okresní správě politické, vyznamenává se tím na Slovensku a na území Podkarpatské Rusi administrativní vrchnost první stolice. Tam pak, kde se mluví o zemské politické správě, rozumí se tím na Slovensku Zemský hospodářský úřad pro Slovensko v Bratislavě, a pokud jde o území Podkarpatské Rusi, Zemský hospodářský úřad pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě.

(²) Na místo trestu vězení dlužno rozuměti, pokud jde o Slovensko a Podkarpatskou Rus, trest uzamčení.

Zrušení předpisů starších.

§ 26.

Císařské nařízení ze dne 24. března 1917, č. 131 ř. z., pokud ještě trvá v platnosti, se tímto zrušuje. Rovněž se zrušují všechna jiná ustanovení, která jsou v odporu s předpisy tohoto nařízení.

Účinnost nařízení a výkon.

§ 27.

Nařízení toto nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení. Provedení jeho se ukládá všem zúčastněným ministrům.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.	Staněk v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Meissner v. r.
Habrman v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Johanis v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Engliš v. r.	

Dr. Vrbenský v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra železnic.

Čís. 517.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920,

jinž se mění předpisy o mezích příslušnosti soudů lichevních a provádí § 29 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 567 Sb. z. a n.

§ 1.

Podle § 1, odst. 2., zákona ze 17. října 1919, čís. 567 Sb. z. a n., přikazují se pravomoci soudů lichevních:

a) na místo soudů řádných trestné činy proti zákonu ze dne 17. října 1919, čís. 568 Sb. z. a n., o trestání válečné lichvy, jakož i ty činy soudně

trestné spáchané po dni 28. října 1918 proti ustanovením dřívějším, jež nejsou jen proto trestné podle zákona ze 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., že byly spáchany před účinností tohoto zákona, tyto poslednější činy však jen, pokud nedošlo k rozhodnutí první stolice.

b) Na místě úřadů správních překročení maximálních cen podle § 6 zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., o trestání válečné lichvy, a správní přestupky podle §§ 3, 11, 12, 14, 17 a 18 nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920, č. 516 Sb. z. a n.

§ 2.

Působnost zákona ze 17. října 1919, č. 567 Sb. z. a n., vztahuje se na celé území republiky Československé.

§ 3.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. listopadu 1919, č. 596 Sb. z. a n., se zrušuje.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení. Provede je ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem vnitra a národní obrany.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Engliš v. r.

Sonntag v. r.

Habrman v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Staněk v. r.

Johanis v. r.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 518.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920,

jmž se doplňují a mění některá ustanovení nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. listopadu 1919, č. 597 Sb. z. a n.

Článek I.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. listopadu 1919, č. 597 Sb. z. a n., se doplňuje a mění takto:

§ 1.

1. § 4, věta první, bude zníti takto:

„Přisedící lichevních soudů jsou vyloučeni nebo mohou býti odmítnuti podle předpisů §§ 67 až 73 tr. ř. z 23. května 1873, č. 119 ř. z. (§§ 64 až 72 tr. ř. zák. čl. XXXIII. z r. 1896).“

2. V § 7, odst. 1., bude zníti druhá věta takto:

„Zvláště jest nutno poučiti je též o tom, že jsou veřejnými úředníky po rozumu § 101, odst. 2., tr. z. ze 27. května 1852, č. 117 ř. z. (§ 461 zák. čl. V. z roku 1878) a vyložití jim význam tohoto ustanovení zákonného.“

3. § 9 bude zníti takto:

„⁽¹⁾ Pokud zákon o soudech lichevních a toto nařízení nestanoví úchylek, platí pro úřadování soudů lichevních obdobně předpisy instrukce pro soudy trestní ze dne 16. srpna 1854, č. 165 ř. z., dále trestního řádu z 23. května 1873, č. 119 ř. z., a prováděcího nařízení k němu a jednacního řádu pro soudy první a druhé stolice z 5. května 1897, č. 112 ř. z., s příslušnými změnami a doplňky [nařízení býv. uherského ministerstva spravedlnosti č. 3700/1899 J. M. (instrukce pro trestní soudy), zák. čl. XVII. z r. 1891 (o dohledu na soudy), zák. čl. XXXIII. z r. 1896 a zák. čl. XXXIV. z roku 1897 (uher. trest. řád a uvoz. zákon k němu), dále nařízení býv. uherského ministerstva spravedlnosti č. 42.100 a 42.200 z r. 1914 J. M. (jednací řád pro sborové soudy a okresní soudy), zák. čl. IV. z r. 1869 o moci soudcovské a zák. čl. VII. z r. 1871 o zodpovědnosti soudců, s příslušnými změnami a doplňky].“

⁽²⁾ Obdobně platí také ustanovení zákona o organizaci soudů první a druhé instance ze 27. listopadu 1896, č. 217 ř. z. (zák. čl. XXXI. z r. 1871 a XXV. z r. 1890).“

4. V § 11, odst. 2., bude zníti druhá věta takto:

„Přisedící jsou povinni oznámiti předsedovi soudů lichevního včas, nemohou-li se k soudu dostavit, aby mohla býti opatřena náhrada.“

5. § 13, odst. 1., bude zníti takto:

„⁽¹⁾ Mimo rejstříky U, Z, Ns, Vr a Bl vede se pro řízení správní rejstřík Sp a u odvolacího lichevního soudu pro přestupky správní rejstřík Spo dle vzorců II. a III. dle obdoby předpisů platných pro rejstřík U a rejstřík Bl. (Na území Slovenska a Podkarpatské Rusi vedou se u lichevních soudů mimo věcné knihy B, V a Bf rejstříky Sp a Spo dle vzorců II. a III.)“

6. § 15 bude zníti takto:

„Zvláštní presidiální journal nebudiž veden. Věci presidiální, na př. jmenování přisedících, protokoly o slibu a pód. buďtež zapsány do presidiálního journalu řádného soudu. (Na Slovensku a Podkarpatské Rusi platí i zde dosavadní předpisy o vedení věcí presidiálních).“

7. V § 19 bude zníti druhý odstavec takto:

„⁽²⁾ Vyšetřování a vyhledávání ve věcech přečinů a zločinů děje se dle předpisů platných pro řízení trestní, pro přečiny a zločiny vůbec (na